

Zahteve CIPRE za izvajanje konvencije

Ministri za okolje alpskih držav so pred dvema letoma ugotovili, da je treba začeti izvajati Alpsko konvencijo že pred ratifikacijo posameznih protokolov. Seveda pa se zaradi tega na državni ravni ni zgodilo nič, kar bi vplivalo na njeno uresničevanje.

Ur. – Sklep 5. alpske konference, ki je bila 16. oktobra 1998, je povzročil najprej to, da je švicarska delegacija pri Stalnem odboru Alpske konference predložila teze o izvajanju Alpske konvencije, o katerih je tekla izčrpna razprava. Maja letos je švicarsko predsedstvo pogodbenice in opazovalce pozvalo, naj sestavijo konkretne predloge za izvajanje vseh protokolov.

Domača naloga ni bila narejena

Žal pa ta poziv pri državah ni prinesel prav veliko omembe vrednih rezultatov. Francija je pripravila nekaj predlogov k prometnemu protokolu, ki se v glavnem nanašajo na večjo varnost v cestnih predorih, Nemčija je predložila zajeten dokument, ki se deloma omejuje na že obstoječe dejavnosti in zakonske predpise v Nemčiji, druge države pa svojih predlogov niso poslale. Upati je, da bo nedejavnost, ki se je tu še enkrat pokazala, po ministrski konferenci konec oktobra v Luzernu samo še stvar preteklosti.

CIPRA je za izvajanje konvencije pripravila obsežen dokument, celotno besedilo je na voljo na spletni strani CIPRE (www.cipra.org) pod naslovom »Alpska konvencija / Stališče CIPRE o Alpski konvenciji«. Dokument je mogoče naročiti tudi pri CIPRI.

Brez denarja in struktur ni izvajanja

4. in 5. februarja 2000 se je CIPRA na delavnici strokovnjakov intenzivno ukvarjala z izvajanjem konvencije. Že v letu 1996 je predložila načrt ukrepov za takrat podpisane protokole, opozorila pa je na to, da je začetek izvajanja protokolov Alpske konvencije po posameznih točkah problematičen. Problemsko usmerjena določitev prioritete je sicer nujna zaradi praktičnih razlogov, vendar pa vsebuje tudi nevarnost, da se ne bi lotili resničnih problemov, temveč izbrali »linijo najmanjšega odpora«. Pomembno je, da vedno ohranimo pogled na celoto in se ne izgublamo v posameznih dejavnostih. Zahteve CIPRE po izvajanju moramo zato razumeti samo kot primer. Pomembno je namreč, da se ti in drugi ukrepi izvajajo skupno in da pri tem niso izbrane le posamezne točke ali

posamezen protokol, ki bi bil opredeljen kot nekakšen »vzorec«. To bi nasprotovalo smislu Alpske konvencije kot enotnemu instrumentu za uresničevanje trajnostnega razvoja.

Da bi lahko izvajanje resnično potekalo sistematično, morajo biti za to izpolnjeni nekateri okvirni pogoji. Semkaj sodi med drugim ratifikacija podpisanih in izdelava še manjkajočih protokolov, ustanovitev stalnega sekretariata, zagotavljanje opazovanja in obveščanja o Alpah ter ne nazadnje zagotavljanje zadostnih finančnih sredstev ter stalno obveščanje prebivalcev.

Spodbujanje vzorčnih regij izvajanja konvencije

Že v okvirni konvenciji so se pogodbenice zavezale k celi vrsti ukrepov, katerih uresničitve formalno že v tem trenutku ni samo možna, temveč je tudi obvezujoča. Možnost, kako hitro doseči uspehe, vidi CIPRA v vzpostavitvi vzorčnih regij, pri čemer bi morale priti v poštev tako regije z vzornim razvojem v smislu trajnosti kakor tudi regije, za katere je na tem področju značilen še velik zaostanek.

Prek zahtevanih ukrepov bi morala vsaka pogodbenica ugotoviti, katere so največje pomanjkljivosti na njenem področju, in gremijem Alpske konvencije poročati, kako namerava odpraviti te pomanjkljivosti. Pomembno je, da se za vse ukrepe določi jasen in obvezujoč program in da pogodbenice redno poročajo o doseženem napredku, na podlagi česar je možno nadzirati uspeh.

© Blackwell Wissenschafts-Verlag Berlin, Wien

Skupne smernice za prostorsko urejanje v alpskem prostoru, usklajen posopek PVO, skupna merila za sprejemljivost z okoljem

Varstvo voda

© Schweiz. Greina-Stiftung (SGS), Zürich